

bestemmelser, idet forsvarsministeriet overfor handelsministeriet har udtalt, at man ikke nærer ønske om, at der i loven optages særbestemmelser om militærpersoners ret til de af dem i tilknytning til deres tjeneste gjorte opfindelser.

§ 4 omhandler de såkaldte *bedriftsopfindelser*, d. v. s. opfindelser, der er blevet til ved samarbejde mellem flere indenfor en virksomhed på en sådan måde, at det ikke er muligt at angive bestemte personer som opfindere. Efter gældende dansk patentpraksis er der, forsåvidt angår disse opfindelser, adgang til i patentansøgningen at angive den pågældende virksomhed som opfinder. Man har ganske vist i teorien hævdet, at en opfindelse kun kan gøres af bestemte fysiske personer, men gennemførelsen i praksis af denne betragtning ville støde på store vanskeligheder. I forslaget bestemmes det derfor, at virksomheden i disse tilfælde anses for opfinder. Bestemmelsen må ses som et naturligt supplement til lovens øvrige bestemmelser om arbejdstageres opfindelser.

Forslagets hovedbestemmelser er §§ 5 og 8, der hører nøje sammen. Medens § 3 knæsetter, hvad der allerede nu må anses for at være gældende dansk ret, nemlig at *arbejdstageren principielt har retten til de af ham gjorte opfindelser*, giver § 5 arbejdsgiveren ret til i visse tilfælde at kræve opfindelsen overdraget til sig for et eller flere lande. Det drejer sig om to grupper af opfindelser: for det første sådanne opfindelser, som arbejdstageren er nået til gennem sin tjeneste, og som kan udnyttes af arbejdsgiveren i dennes virksomhed, for det andet sådanne opfindelser, der angår en arbejdstageren af arbejdsgiveren stillet, nærmere angiven opgave. Disse opfindelser må virksomheden normalt anses for at have en særlig og en berettiget interesse i at udnytte, og det er derfor fundet rimeligt at bestemme, at *arbejdstageren har pligt til at overdrage dem til arbejdsgiveren*, hvis denne ønsker dette.

Indeholder en aftale mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager om retten til arbejdstagerens opfindelser vilkår, der findes at *stride mod god skik eller at føre til åbenbart urimelige resultater*, kan domstolene iflg. § 11 lempe eller *tilsidesætte sådanne vilkår*. Tilsvarende beføjelse har domstolene, såfremt forholdene efter